

Gratis HuisRaad

Hikt u al een tijd tegen de indeling van uw woonkamer aan? Bepluut u ook genoeg te krijgen van die slaapkamer, die maar niet gezellig wil worden? Of wilt u wel eens een frisse wind laten waaien door uw keuken, die alweer twintig jaar de zelfde aanblik biedt?

Maar hoe krijg je de woonkamer, keuken, badkamer of toiletruimte van je dromen?

Eenvoudig. U schrijft een briefje of stuurt een e-mailbericht naar deze krant. Met uw naam, adres en telefoonnummer uiteraard. In uw brief geeft u aan wat u in uw huis zou willen veranderen en waarom.

Samen met binnenhuisarchitecte Karin van Dongen maakt de redactie een keuze uit de ingezonden woonproblemen en vervolgens neemt de architecte contact op met de geselecteerden. Zij bespreekt uw woonprobleem en zal u helpen een passende oplossing te vinden. Dit advies kost abonnees van deze krant niets. Maar er zijn wel enkele voorwaarden aan verbonden:

"De binnenhuisarchitecte staat maximaal anderhalf uur tot uw beschikking. Wilt u een langduriger en uitvoeriger advies, dan zijn de meerkosten voor u zelf. Ook de kosten van de verbouwing zijn voor uw eigen rekening. De krant doet verslag van het gesprek met de architecte.

"De krant maakt foto's van uw woonprobleem, zowel van de oorspronkelijke situatie als van de veranderingen die met hulp van de binnenhuisarchitecte worden uitgevoerd. Verslag en foto's worden gepubliceerd in het op zaterdag

Vóór

Na

Opgewekt binnenkomen

Te oubollig en te donker vinden Juliënne en Jo Vaessen de hal van hun in 1976 gebouwde huis, waar ze met hun drie kinderen wonen. Schroefjes aan het plafond, zware, zwarte plavuizen en dikke eikenhouten deuren maken de entree van het huis tot een sombere en weinig uitnodigende ruimte. Een kandelaarlamp met nepkaarsen, die midden in de hal hangt, doet aandoenlijk ouderwets aan. Anders moet het. Maar hoe? Binnenhuisarchitecte Karin van Dongen wordt erbij gehaald. „Ik had in de krant gelezen over Karin. De manier waarop zij werkt, spreekt me aan. Ik wil dat ze onze hal met haar ogen bekijkt en ons helpt deze lichter en moderner te maken”, zegt Juliënne Vaessen. „Ien hal is erg sfeerbepalend voor een huis. Helaas wordt deze ontvangstruimte vaak stiefmoederlijk behandeld”, geeft de architecte uit. „Echt aan. Maar alles eruit slopen wil het echt paar niet. De eikenhouten voordeur, de bakstenen wanden en de boog aan het plafond, die muren en de houten trap moeten gehandhaafd blijven. De rest mag anders. „Als je meer ruimte en licht wil, dan kun je overwegen om de klassiek houten verbinding deur naar de kamer te vervangen door een deur van doorkijkglas. Ook zou je het plafond wit kunnen maken met subtielere spotjes erin. En met een spiegelwand, waar je een paar grote aardewerken potten voorzet, creëer je ook extra ruimte en een speels element”, oppert Van Dongen voorzichtig. „Oei, dat is wel even wennen”, luidt het antwoord. Want glas mag dan alles ruimer maken, maar alles wordt zo wel erg zichtbaar, is de vrees. „Niks hoeft, alles kan. Het moet een hal worden, waar jullie je allemaal thuis voelen.” Probleem blijft ook de stalen trap, die met zijn grijze kleur ploomp overkomt. „Je zou de trap een mooie metaalkleur kunnen geven, met antoale bijvoorbeeld bereik je hele goede resultaten. Dat maakt de trappartij minder zwaar. Misschien is het aardig om de houten trap treden een lichtere kleur te geven”, stelt Van Dongen voor. Juliënne Vaessen knikt. Het valt niet mee je meteen voor te stellen hoe de verschillende geopperde verbeteringen uit zullen pakken. „Ik zal het allemaal nog even voor jullie uittekenen en berekenen, zodat jullie alle varianten in alle rust nog eens kunnen overdenken”, geeft de binnenhuisarchitecte aan. „Wat denk je, Karin, zouden we de muren toch niet een ander kleurtje geven?” Dat blijkt niet nodig te zijn. De zalmroze kleur van de stenen is licht genoeg en geeft de hal ook een naturel uitstraling. „Ik ben benieuwd hoe het straks allemaal wordt”, zegt Juliënne Vaessen.

Voor deze eerste aflevering van de serie HuisRaad heeft binnenhuisarchitecte Karin van Dongen de hal van familie Vaessen onder handen genomen. Juliënne en Jo Vaessen en hun drie kinderen wilden een lichtere en modernere entree van hun huis.

>> Ray Simoon

Spel met spiegels in het trappat van de nieuwe hal, foto's Peter Schols

Na ruim twee maanden is de verbouwing klaar. Ook het trappat en de overloop zijn aangepakt, hoewel dat eerst niet de bedoeling was. Maar de door de binnenhuisarchitecte bedachte oplossing is zo origineel en transparant dat het jammer zou zijn deze terzijde te schuiven, vindt de familie Vaessen. Wat meteen opvalt aan de veranderde hal is dat deze ruimer, lichter en opgewekter is geworden. De sombere, in zichzelf gekeerde ontvangstruimte is gastvrijer en opener gemaakt. Dat is het gevolg van het wit gemaakte plafond, waarin kleine spotjes een aangenaam licht verspreiden, de wand met de twee grote spiegels en de glazen verbinding deur met de kamer. „De spiegels aan de wand en in het trappat vonden we eerst erg gedurfd. Maar we zijn aangenaam verrast”, geeft Juliënne Vaessen aan. „Het schrikkeffect dat een grote spiegel teweeg kan brengen, hebben we voorkomen door vóór de spiegel twee grote rode Japanse Mitsumata aardewerken potten met witte takken te plaatsen”, legt de binnenhuisarchitecte uit. Aan het rood van de potten, dat ook in de trappaal terugkeert, moest de familie Vaessen even wennen. „Als ik niet zo'n vertrouwen in Karin had gehad, had ik ze waarschijnlijk grijs geverfd. Maar dit rood is toch mooier. Ossenbloedrood en metalliek rood.” Opgelucht zijn de Vaessens dat ze meegegaan zijn met het advies om voor een glazen verbinding deur met de kamer en keuken te kiezen. „Niemand is er nog tegenaan gelopen, zoals we vreesden. En het maakt de ruimte een stuk groter.” Het lichte karakter van de hal wordt nog geaccentueerd doordat de trap treden rooswit gemaakt zijn. Verder harmoniceert de nieuwe tegelvloer van effen zwarte keramische steen mooi met de leistenen vloer van de keuken. „Het zwart past ook goed bij het zalmroze van de bakstenen muur met nieuwe, stalen kapstok”, legt Juliënne Vaessen opgewekt uit. Maar de grootste verrassing was wel de manier, waarop van het doodse trappat een levendig en verrassend deel van het huis is gemaakt. Schuin tegen het plafond zijn spiegels gemonteerd terwijl aan de muur in het bovenste deel van het trappat de Toverpiegel, een tekening van M.C. Escher is aangebracht. Dat zorgt voor een grappig, sprookjesachtig effect. Het lijkt alsof je via een bochtje van onder naar boven en andersom kunt kijken. „Heel speels, de kinderen vinden het ook allemaal erg mooi.”